

prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Judecător: L. Bagrin
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău
Judecători: D. Manole, L. Popova, G. Dașchevici

dosarul nr. 2rac-382/17

Î N C H E I E R E

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător
judecători

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Iuliana Oprea

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inova”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Inova”, cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, prin care s-au respins apelurile declarate de Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” și Societatea cu Răspundere Limitată „Inova”, fiind menținută hotărârea Judecătoriai Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2017,

c o n s t a t ă :

La 27 mai 2016, SA „Termoelectrica” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Inova”, cu privire la încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii s-a indicat că, în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr. 1501 din 01 aprilie 2004, încheiat între SA „Termoelectrica” și SRL „Inova”, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate de către SA „Termoelectrica” la obiectele sale.

Menționează reclamantul că, conform pct.3.1 al contractului nominalizat, determinarea cantității de energie termică se stabilește după aparatele de evidență instalate la hotarul de delimitare a apartenenței de balanță.

Astfel, pentru energia termică livrată, consumatorul în conformitate cu p.4.2.1 al contractului era obligat să achite lunar plata costului de energie utilizată, organizației furnizoare de energie termică, conform tarifelor stabilite.

În urma neonorării obligațiilor contractuale, prin neachitarea facturilor de plată, s-a acumulat o datorie la consumul de energie termică pentru perioada de 01 noiembrie 2015 - 29 februarie 2016, în sumă de 16 901, 37 lei, confirmată prin informația cu privire la volumele facturate și sumele achitate pentru energia termică, precum și de facturile și bonurile de control.

La fel, menționează că, pentru întârzierea plăților s-a calculat dobânda de întârziere în sumă de 10 531,32 lei, ce include perioada 18 iunie 2015 - 27 aprilie 2016.

Solicită reclamantul, în urma concretizării cerințelor, încasarea din contul SRL „Inova” în beneficiul SA „Termoelectrica” a datoriei pentru consumul energiei termice în mărime de 19 566, 27 lei pentru perioada 01 noiembrie 2015 – 30 aprilie 2016, dobânzii de întârziere în mărime de 10 531,32 lei pentru perioada 18 iunie 2015 – 27 aprilie 2016 și taxei de stat în mărime de 822, 98 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2017, cererea de chemare în judecată a fost admisă parțial, fiind încasat de la SRL „Inova” în beneficiul SA „Termoelectrica” datoria în sumă de 19 566, 27 lei pentru perioada 01 noiembrie 2015 – 30 aprilie 2016, dobânda de întârziere în mărime de 9 141, 18 lei pentru perioada 18 iunie 2015 – 27 aprilie 2016 și taxa de stat proporțional pretențiilor admise în mărime de 861, 22 lei.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 20 februarie 2017 și respectiv 22 februarie 2017, SA „Termoelectrica” și SRL „Inova” au contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 iunie 2017, au fost respinse apelurile declarate de SA „Termoelectrica” și SRL „Inova”, fiind menținută hotărârea Judecătorei Chișinău (sediul Centru) din 26 ianuarie 2017.

La 13 septembrie 2017, SRL „Inova” a declarat recurs, solicitând admiterea recursului și casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu hotărârile contestate, considerându-le neîntemeiate și ilegale, prin faptul că nu au fost respectate rigorile de asigurare a unor condiții echitabile a părților în proces.

Susține că, instanța de apel a ignorat faptul că, SRL „Inova” a prezentat în ședința de judecată dovada achitării integrale a datoriei pentru energia termică în sumă de 19 566,27 lei și taxa de stat în mărime de 861,22 lei.

Consideră că, SA „Termoelectrica” pretinde o dobândă de întârziere disproporționat de mare, omițând și termenii de prescripție de 180 zile pentru aplicarea penalităților.

A mai indicat că, instanțele de judecată, au omis cerința SRL „Inova” în ce privește stabilirea unui consum real al energiei termice.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 22 iunie 2017 a fost expediată în adresa părților la 15 august 2017, fapt confirmat prin scrisoarea de însoțire cu nr. 13397 (f.d. 263 Vol II), iar careva date privind recepționarea deciziei de către recurent la materialele dosarului nu există.

Astfel, recursul declarat de SRL „Inova” la 13 septembrie 2017, se consideră depus în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că, recursul declarat de SRL „Inova”, urmează a fi declarat inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Inova”, este declarativ și

nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, completul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În cazul de față, argumentele invocate de către recurent în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Completul reiterează și faptul că, recursul trebuie să fie unul "efectiv", atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*). În același timp, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (*cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2001, Meyer vs Germania, 22 martie 2016*), însă în recursul declarat asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Inova”, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Inova”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Ala Cobăneanu

judecători

Ion Druță

Iuliana Oprea